

מטעמי תורת זילים

פרשת וישב – ארבע מאות כוחות הסטרא אחרא

כאשר נודע ליעקב אבינו שיוסף איננו הוא קרע את בגדיו ושם על עצמו שק שנאמר "ויקחו את כתנת יוסף וישקטו וישעיר עינים ויטבילו את הכתנת בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנד הוא אם לא: ויפירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקמו כל בניו וכל בנותיו לנחמו וימאו להתנחם ויאמר פי ארד אל בני אכל שאלה ויבך אתו אביו" (בראשית לו, לא-לה).

ויש להבין, מדוע כאשר נודע ליעקב אבינו מהשבטים שבנו יוסף איננו, הוא הוריד את בגדיו וחגר על מותניו לבוש של שק?

עשו הרשע בא אל יעקב עם ארבע מאות איש שהם כוחות הסטרא אחרא

יש ב'קליפות' ארבע מאות כתות (בראשית חכמה פרק ג דף צג ע"א ד"ה ועוד במ"י פרשת וזאת הברכה) שהן 'מרכבה טמאה' של רוחות רעות (בגדי אהרן לר' אהרן דרשן פרשת וישלח דף כז ע"ב טור ב ד"ה וע"י אמר איוב בשם המקובלים) המהוות את דרגות התפשטות 'הקליפות' (יקנאת ה' צבאות' להרמח"ל חלק שני ענין המרגלים ד"ה אך ענין המרגלים), וכך נמצא כי הסטרא אחרא מתחלקת לארבע מאות כוחות (בן יהודע' לר' יוסף חיים מחבר ספר 'בן איש חי' גמ' קידושין דף מ ע"א ד"ה ועוד גיל בס"ד אטרחתן ארבע מאה פרסו). ועשו הרשע שרצה להתגבר ולהתחזק באותם ארבע מאות כוחות (בן יהודע' ליוסף חיים מחבר ספר 'בן איש חי' גמ' קידושין דף כ"א ע"ב ד"ה לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע) הלך ולקח את מחלת בת ישמעאל על נשיו לו לאשה, ועל ידי כן הוסיף רשעות על רשעותו ו'נולדו' לו כוחות 'החיצוניים' ו'טומאות נגעים' ו'כישופים' וכל מיני 'זיבה' שהן היו ארבע מאות כוחות הטומאה (יקול בוכים לר' אברהם גלאנטי על מגילת איכה ה, יא בפסוק 'נשים בציון ענו').

עשו הרשע נעשה כסא לכל אחד ואחד מארבע מאות כוחות הטומאה שנבראו בעולם (דרך חכמה' למהר"ל פחוביצ'ר דף יד ע"א נתיב הגי' תשובה אות יב ד"ה עוד לתשובה צריך, 'מדבר קדמות' להחיד"א מערכת שין אות כא ערך שק מספר 'חסד לאברהם' כ"י מוגה, 'ילקוט ראובני' פרשת וישלח לב, ז אות יח ד"ה 'יסוד לבישת השק' בשם 'חסד לאברהם'). וכנגדם אמרו המלאכים שנשלחו על ידי יעקב אבינו ו'ישבו המלאכים אל יעקב לאמר בָּאנו אֵל אַחִיךָ אֵל עֶשָׂו וְגַם הִלֵּךְ לְקִרְיָתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ" (בראשית לב, ז) (דרך חכמה' למהר"ל פחוביצ'ר דף יד ע"א נתיב הגי' תשובה אות יב ד"ה ועוד גיל בס"ד אטרחתן ארבע מאה פרסו). לכן אמרו רבותינו כי כמו שעשו הרשע היה גיבור ויכול היה לעמוד כנגד ארבע מאות איש כך כל אחד ואחד מהאנשים אשר עמו היו עשויים על ארבע מאות איש אחרים (ראה 'בראשית רבה' עה, ז), וכוונתם לרמוז בזה שכולם מכונים כלפי מדרגת מספר ה'ארבע מאות' של כוחות הרע (נור הקודש' לר' יחיאל מיכל מגלוגא על בראשית רבה עה, ז ד"ה עמו כעמו).

לכן כאשר נודע ליעקב אבינו על בואם מיד נאמר עליו "וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ" (בראשית לב, ח) ('חסד לאברהם' לר' אברהם אוולאי זקנו של החיד"א, הרמ"ד וואלי פרשת וישלח סוף פרק לב על הפסוק 'על כן לא יאכלו בני ישראל', דרך חכמה' למהר"ל פחוביצ'ר דף יד ע"א נתיב הגי' תשובה אות יב ד"ה ועוד לתשובה צריך, 'קב הישר' לר' צבי הירש קאידנוור פרק צח ד"ה וזהו שכתוב ומרדכי דיע, 'ילקוט ראובני' לר' ראובן בן האשקי כף פרשת וישלח לב, ז אות יח ד"ה 'יסוד לבישת השק' בשם 'חסד לאברהם') כי היה יירא מאוד מאותם ארבע מאות 'קליפות' ו'משחיתים' שהיו עם עשו (קב הישר' לר' צבי הירש קאידנוור פרק צח ד"ה וזהו שכתוב ומרדכי דיע). וכן כאשר התקרב אליו עשו הרשע נאמר "וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה עֶשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ" (בראשית לג, א) ובאותה השעה יעקב התיירא מהחיבור הרע הזה שנעשה על ידי עשו הרשע, ובו כוחות העליונים התחברו עם כוחות התחתונים (הרמ"ד וואלי תלמיד חבר להרמח"ל פרשת וישלח סוף פרק לב על הפסוק 'על כן לא יאכלו בני ישראל').

סך כל הכוחות של הסטרא אחרא יחד עם עשו הרשע הם ארבע מאות ואחד. ולכן הפיוט "אָבֶן שְׁתֵּיָהּ" שיש בנוסח ספֶרְךָ בתוך הושענות לחג הסוכות פותח באות א' ומסיים באות ת' בכדי להניצל על ידו מאותם ת'א כוחות של ארבע מאות מחבלים יחד עם עשו הרשע. וזה לשון הפיוט "אָבֶן שְׁתֵּיָהּ, בֵּית הַבְּחִירָה, גֶּרֶן אֶרְנוֹן, דְּבִיר הַמְּצַנֵּעַ, הַר הַמּוֹרְיָה, וְהַר יִרְאֵה, זְבוּל תַּפְאֲרֶתְךָ, חֲנֵה דָוִד, טוֹב הַלְבָּנוֹן, יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ פֶּל הָאֶרֶץ, פְּלִילֵת יִפִּי, לִינֵת הַצֶּדֶק, מְכוֹן לְשִׁבְתְּךָ, נֹחַ שְׁאֲנוֹן, סִפְתֵּי שְׁלֵם, עֲלִיתִי שְׁבֻטִים, פֶּנֶת יִקְרַת, צִיּוֹן הַמְּצַנֵּת, קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, רְצוּף אֲהַבָּה, שְׁכִינֵת כְּבוֹדְךָ, תֵּל תְּלַפְיוֹת" (כנגד אותם ת'א כוחות, התחכם שמעון העמסוני והיה דורש כל 'את' שבתורה (ראה גמ' פסחים דף כ"ב ע"ב), ועשה כן על מנת להתיש את כוחם (ייסוד יוסף' לר' יוסף מדובנא רבו של מחבר 'קב הישר' ד"ה אבן שתייה).

ארבע מאות כוחותיו של עשו הרשע הם סוד הגלות בארץ מצרים

שורש ארבע מאות כוחות החיצונים של עשו הרשע היה מארץ מצרים הנקראת "עֲרֹת הָאֶרֶץ" (בראשית מב, ט), מאותה מדרגה שעליה אמרו רבותינו כי ארץ מצרים היא ארבע מאות פרסה על ארבע מאות פרסה (ראה גמ' תענית דף י ע"א) (נפ"י 'מגלה עמוקות' לר' נתן נטע שפירא פרשת קרח דף נה ע"א ד"ה כשצורו בית חשמונאי, 'נור הקודש' לר' יחיאל מיכל על בראשית רבה עה, ז ד"ה עמו כעמו' והוסיף שם כי מה שנאמר על ארץ ישראל לשון דומה על ת' פרסה על ת' פרסה הוא מצד הקדושה, שזה לעומת זה עשה אלקים ואכמ"ל). ומחמת כן ישראל היו צריכים להשתעבד בארץ מצרים במשך ארבע מאות שנה שנאמר "וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יְדַע תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדוּם וְעָנוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה" (בראשית טו, יג) ('מגלה עמוקות' לר' נתן נטע שפירא פרשת קרח דף נה ע"א ד"ה כשצורו בית חשמונאי) כנגד 'ארבע מאות של החיצונים' (יקנאת ה' צבאות' להרמח"ל חלק שני ענין המרגלים ד"ה אך ענין המרגלים), ורק התקצר זמנם של ישראל במצרים על ידי ריבוי קושי השיעבוד במאתים ועשר שנים הראשונות, כי אם היה מניחם שם כל הארבע מאות שנה אז היו ישראל נכנסים לישער החמשים שבטומאה ולא היו נגאלים משם לעולם (זקוקין דנורא' ובאורין דאשא' לר' שמואל הידא על 'תנא דבי אליהו רבא' פרק כז אות נד ד"ה וצוה הקב"ה בואת. וראה ענין זה בספר 'חסד לאברהם' לר' אברהם אוולאי מעין שני נהר נה סוף ד"ה ידע שמסורת הקבלה' שכתב כי אי אפשר לאדם להיכנס לישער החמשים של הטומאה אלא אם ישע וירשע ארבע מאות יום רצופים זה אחר זה ע"י"ש).

אי"ה ובלוי נדר הדפסת הספר 'משעמי תורת חיים' תהיה בעוד מספר שבועות עם סיום הכנתו המרובה. יישר כוח לכל המסייעים!

וכך למעשה כוחות 'החיצוניים' שהביא עמו עשו הרשע אל יעקב אחיו הם עצמם 'מחנה מצרים' (מגלה עמוקות' לר' נתן טע שפירא פרשת ויצא ד"ה מזמור שאמר דוד, 'מגלה עמוקות' פרשת וישלח דף לט ע"א ד"ה והנה כל מזמור). לכן אמרו רבותינו שעשו הרשע נטל את המכס של מצרים (ראה 'בראשית רבה' עה, סוף ז) כי מצרים היו מושלים אז בכל ארץ ישראל ובעבר הנהרות (הגהות הרד"ל על 'בראשית רבה' עה, ז אות ד), ובדבר זה רמזו רבותינו כי עשו הרשע היה נאחז במדרגת מצרים. והוא עשה זאת על ידי שלקח את מחלת בת ישמעאל בן הגר המצרית (ו'זר הקודש' לר' יחיאל מיכל על בראשית רבה עה, ז ד"ה עמו כמח), ועל ידי כך הוא ירש את ארבע מאות הכוחות החיצוניים ששתי הנשים של השטן ליליית ומחלית שולטות עליהם. וְרָמַז לַכֵּךְ בַּתְּבִיבָה 'נשים' שיוצאת בגמטריא ארבע מאות. ועליהן רמזו ואמרו "מַרְבֵּה נָשִׁים מַרְבֵּה כֶּשְׁפִים" (ראה אבות ז, ב) (ילקוט ראובני לר' ראובן בן האשקי כץ פרשת וישלח לב, ז ד"ה יגס הולך לקראתך' בשם יקול בוכים, 'ילקוט חשדי' לר' ישראל בן בנימין מבליץ ערך כשפים אות סא).

ישראל היו בארץ מצרים שכולה 'כשפים' ו'גילולים' שהן חילולות וכוחות הטומאה של ליליית ומחלית, בתוך גזירת ארבע מאות שנים כנגד אותן נשיים (יקול בוכים' לר' אברהם גלאנטי על איכה ה, יא בפסוק 'נשים בציון עניו'). אך כשיצאו ישראל ממצרים נשברה 'הסטרוא אחרא' שְׁבָרוֹן לעולם, לכן מזכירים את יציאת מצרים לעולם. ולא נמסרה עוד שליטה כל כך גדולה לאף אומה אחרת (יקנאת ה' צבאות' להרמח"ל חלק שני ענין המרגלים ד"ה אך ענין). ובצאת ישראל משיעבוד אותן הנשים של כוחות הטומאה במצרים, לקחה מרים את התוף בידה וגם הנשים הצדקניות יצאו אחריה בתופים ובמחולות שנאמר "וַתִּקַּח מִרְיָם הַנְּבִיאָה אַחֲוֹת אֶהְרֹן אֶת הַתֹּף בְּיָדָהּ וַתִּצְאָן כָּל הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בְּתִפִּים וּבְמַחְלוֹת" (שמות טו, כ), וכוונתן בלקיחת ה'תוף' הוא להכניע את ליליית שזה גמטריא שמה. ויצאתן ב'מחלות' הוא להכניע את מחלית שעליה נאמר אחר כך "כָּל הַמַּחְלָה אֲשֶׁר שָׁמְתִי בְּמִצְרָיִם לֹא אֶשִׁים עֲלֶיךָ" (שמות טו, כז). ולכן אמרו רבותינו שבזכות נשים צדקניות יצאו ישראל ממצרים (ראה גמי סוטה דף יא ע"ב בשם רב עזריא, 'בעל הטורים' שמות יב, כג) כי בזכות נשים של מטה נכנעו נשיים של כוחות הטומאה למעלה (יקול בוכים' על איכה ה, יא בפסוק 'נשים בציון עניו').

וכשיצאו ישראל אל המדבר ציוה הקב"ה שיעשו משכן כדי להכניע את כוח הסמאל' שהן ארבע מאות הקליפות שהביא עשו הרשע שנאמר "וְאָרְבַּע מְאוֹת אִישׁ עֲמוֹ" (בראשית לב, ז). לכן התיבה 'משכן' בגמטריא יוצאת ת"י, כלומר ת' כנגד ארבע מאות כוחות ס"מ, ועוד י' כי על ידו הגיע חולשה גם ליעשר ספירות שבטומאה'. וכן בית המקדש הראשון עמד ת"י שנים מאותו טעם של המשכן. ובית המקדש השני עמד ת"י שנים, כלומר ת' כנגד ארבע מאות כוחות הסי"מ ועוד כ' כדי להחליש חולשה כפולה ליעשר ספירות שבטומאה', כי ישראל היו עתידים להשתעבד אחרי חורבן מקדש שני תחת ידם בגלות ארוכה ואם לא היו נחלשים קודם חולשה יתירה אז היו יכולים 'עשר ספירות שבטומאה' לשלוט בישראל חס וחלילה. וכיון שחולשת הסי"מ התחילה מבניית המשכן, לכן רמז בה הקב"ה גם על בתי המקדש שנאמר "וַיַּעֲשֵׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנֹתַי בְּתוֹכָם" (שמות כה, ח), "וְשִׁכְנֹתַי" – הוא צירוף 'ושכן-תי' כנגד מקדש ראשון שעמד ת"י שנים. וכן הוא צירוף 'ושני-תד' כנגד מקדש שני שעמד ת"י שנים (מדרש תלפיות' לר' אליהו הכהן מחבר 'שבט מוסר' ענין בגדי כהונה ד"ה וכן תראה משכן).

גדולי הדורות התכוונו להכניע את ארבע מאות כוחותיו של עשו הרשע

לאברהם אבינו היו ארבע מאות פרקים במסכת עבודה זרה, וזה היה כנגד ארבע מאות הכוחות שעליהם נאמר אצל עשו הרשע "וְאָרְבַּע מְאוֹת אִישׁ עֲמוֹ" (בראשית לב, ז) (מגלה עמוקות' פרשת קרח דף נה ע"א ד"ה כשצור בית חשמונאי, 'מגלה עמוקות' פרשת נח ד"ה ענין דור הפלגה). שיש בנוח עסק התורה לשמה בארץ ישראל, כדי להכניע ולהכרית את כל ארבע מאות הכוחות של הסטרוא אחרא (פירוש להחיד"א על מסכת 'אבות דרבי נתן' פרק כח דף קא ע"א ד"ה אפשר לדרוש). וכן זה הסוד שאברהם אבינו קנה את מערת המכפלה מאת עפרון החתי בסכום של ארבע מאות שקל כסף, כדי לבטל על ידם את כל כוחות הטומאה שנאמר "אֲדֹנָי שְׁמַעְנִי אֶרְצֶה אֶרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף בִּינִי וּבִינְךָ מֵהָ הָיָה וְאֵת מִתְדָּ קָבַר: וַיִּשְׁמַע אֲבִרְהָם אֶל עֶפְרֹן וַיִּשְׁקַל אֲבִרְהָם לְעֶפְרֹן אֶת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דָּבַר בְּאָזְנֵי בְנֵי חַת אֶרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֶבֶר לְסַחֵר" (בראשית כג, טו-טז) (עפ"י 'מגלה עמוקות' פרשת נח ד"ה ענין דור הפלגה).

יעקב אבינו תיקן לקרוא 'קריאת שמע' כדי להכניע על ידה את 'ארבע מאות איש' שהביא עמו עשו הרשע. לכן ראשי תיבות 'קריאת שמע' הם ק"ש שיוצאים בגמטריא ארבע מאות, כדי לבטל את ק"ש הקליפות שהם ארבע מאות איש של עשו (הקדמה לספר 'סמיכת חכמים' לר' נפתלי כץ דף ח ע"א ד"ה וגם תיקן קריאת שמע). וכאשר נאמר ליעקב על ידי המלאכים "בָּאנוּ אֵל אַחִיךָ אֶל עֲשׂוֹ וְגַם הִלֵּךְ לְקָרְאֲתֶךָ וְאָרְבַּע מְאוֹת אִישׁ עֲמוֹ" (בראשית לב, ז) הבין יעקב שדבריהם על 'עשיו' הרשע מורה גם על אחד נוסף שעתידי להיות כנגדו והוא 'אנטיוכוס'. וש"עמו" יתחבר השר השני הנקרא ניקנור ששמו בגמטריא יוצא האות ת' במילוי כלומר ת"י, ועליו רמז הכתוב "וְאָרְבַּע מְאוֹת אִישׁ" כלומר יהיה "איש" אחד העולה במספרו "אָרְבַּע מְאוֹת", והוא יילחם בישראל. וזה לעומת זה יהיה אחד 'חשמונאי' ששמו עם הכולל גם גמטריא ת"י. ועל העת ההיא ביקש יעקב "הַצִּילֵנִי נָא" (בראשית לב, יב), "נָא" – ראשי תיבות 'ניקנור אנטיוכוס'. "פֶּן יָבוֹא וְהִפְנִי אִם עַל בְּנֵים" (בראשית לב, יב) – היא גזירת המילה (מדרש לפירושים' לר' אליעזר פישל מסטריזוב חלק שני דרוש הל"ה דף קכא ע"א סוף טור ב ד"ה וישובו).

כאשר דוד ברח מפני שאול המלך אל מערת עֲדֵלָם, התקבצו אליו ארבע מאות אנשים שנאמר "וַיִּלָּךְ דָּוִד מִשָּׁם וַיִּפְלֹט אֶל מְעַרַת עֲדֵלָם וַיִּשְׁמַעוּ אַחֲוֵי וְכָל בֵּית אָבִיו וַיָּרְדוּ אֵלָיו שָׁמָּה: וַיִּתְקַבְּצוּ אֵלָיו כָּל אִישׁ מִצּוֹק וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר לוֹ נֶשֶׂא וְכָל אִישׁ מֵרַם נֶפֶשׁ וְנִהְיָ עֲלֵיהֶם לְשׂוֹר וַיִּהְיוּ עִמּוֹ כָּאָרְבַּע מְאוֹת אִישׁ" (שמואל א' כב, א-ב), וסופי התיבות "עמו כָּאָרְבַּע מְאוֹת אִישׁ" יוצא עשו ת', לפי שהיה דוד מכין לבטל את הסטרוא אחרא שהם עשו הרשע וארבע מאות איש עמו (יחומת אנך' להחיד"א שמואל א' פרק כב על הפסוק ויתקבצו אליו). וכשדוד עלה למלוכה והיה יוצא לקרב הוא הולך עמו ארבע מאות בחורים גרים כדי להפחיד את הגויים, והיו כולם מגדלי בלורית ובני יפת תואר' כלומר שאמותיהם מבנות אומות העולם אשר נלקחו במלחמה (בן יהודע' על גמי סנהדרין דף כא ע"א ד"ה תי' ילדים היו לו לדוד). כי דוד רצה לעשות דוגמת 'ארבע מאות כוחות הסטרוא אחרא' בבני יפת תואר שבאו דווקא מן הגויים (בניהו' על גמי קידושין דף עו ע"ב ד"ה דאזלי לבעותי עלמא), וזוה להורות שהוא גובר על הסטרוא אחרא וכל כוחותיה (בן יהודע' על גמי סנהדרין דף כא ע"א ד"ה תי' ילדים היו לו לדוד, 'בניהו' על גמי קידושין דף עו ע"ב ד"ה דאזלי לבעותי עלמא).

לבישת שק משיער עיזים מכניעה את ארבע מאות כוחות הסטרוא אחרא

כאשר אדם לוקח שק העשוי משיער (ישע' רוח הקודש' להארי"י ז"ל בחלק 'כונת השק' ד"ה והנה הקליפה רתנה) שחור (יקונטרס היחיאלי חלק שני בית עולמים פרק י"ב דף לא ע"א ע"ב ד"ה ורבותא אגיד, שו"ת 'רב פעלים' לר' יוסף חיים מחבר 'בן איש חי' בסוד ישרים חלק ב' סוף סימן ח ד"ה ומה כתבת) של עיזים (ותוספות גמי שבת דף כז ע"א ד"ה ונוצה, עפ"י 'הרוקח על התורה' פרשת וישב בחלק 'לקטי' בראשית לו, ד), שיה יצחק' לר' יצחק איזיק חבר בדרוש 'יתוכחות מוסר לשבת תשובה' אות טו ד"ה ואמר שק ואפר יציע, 'בן יהודע' על גמי תענית דף טו ע"א ד"ה חשוּבין כבתמה) וכורכו

על מותניו (שער רוח הקודש'י להארי"י ז"ל בחלק 'כונת השק'י ד"ה והנה הקליפה רצתה, 'נגיד ומצוה' למהר"י צמח בחלק ענין לבישת השק ד"ה ואמנם נצטוו להתגבר, עפ"י 'הרוקח על התורה' פרשת וישב בחלק 'לקטי בראשית לו, לד, יב' יהוידע' לרי' יוסף חיים מבגדל על גמי בבא קמא דף צ ע"ב ד"ה וחייבו ליתן ארבע מאות זוז), **הוא גורם להתיש את אותם** (שער רוח הקודש'י להארי"י ז"ל בחלק 'כונת השק'י ד"ה והנה הקליפה רצתה, 'נגיד ומצוה' למהר"י צמח בחלק ענין לבישת השק ד"ה ואמנם נצטוו להתגבר) **ארבע מאות כוחות של הסטרא אחרא** (יקב הישר' פרק צח ד"ה וזהו שכתוב ומרדכי ידע), **כופה אותם** (ראשית חכמה' לרי' אליהו די וידאש שער התשובה פרק ג דף צג ע"א ד"ה ועוד במ"ר פרשת וזאת הברכה' מהמקובלים) **מכניעים ומבטלים** (יבן יהוידע' גמי' קידושין דף ק ע"ב ד"ה לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע).

והטעם הוא כי 'שק' בגמטריא **ארבע מאות** (חסד לאברהם' לרי' אברהם אזולאי מעין רביעי עין יעקב נהר מב, 'ראשית חכמה' שער התשובה פרק ג דף צג ע"א ד"ה ועוד במ"ר פרשת וזאת הברכה, 'ילקוט ראובני' פרשת וישלח לב, ז ד"ה 'בסוד לבישת השק' מספר 'חסד לאברהם', 'נור הקודש' לרי' יחיאל מיכל על בראשית רבה פד, כ ד"ה 'לפי שתפס יעקב' לפי חכמי האמת) **והוא סוד ארבע מאות כוחות הטומאה שנבראו בעולם** (חסד לאברהם' לרי' אברהם אזולאי מעין רביעי עין יעקב נהר מב, 'ילקוט ראובני' פרשת וישלח לב, ז ד"ה 'בסוד לבישת השק' מספר 'חסד לאברהם') **שה'שק' הוא הלבוש של 'הקליפות'** ('פרדס רימונים' מהרמ"ק שער ערכי הכינויים פרק כ דף קנב ע"א ד"ה שק הוא הקליפה, 'פרדס רימונים' להרמ"ק שער היכלי התמורות פרק ו דף קסד ע"א טור ב ד"ה ושק הוא הקליפה, 'קונטרס היחיאלי' חלק שני בית עלמים פרק י"ב דף לא ע"א-ע"ב ד"ה ורבותא אגיד), **כלומר לבושם של עשו הרשע וארבע מאות כוחות של הס"מ הנקראים גם 'שקר', כאשר האות ר' הוא הרע עצמו והאותיות ש"ק הם לבושו** (שיח' יצחק' לרי' יצחק איוזיק חבר בדרוש 'תוכחות מוסר לשבת תשובה' אות טו ד"ה ואמר שק ואפר יציע). **ולכן נאמר "כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק"** (אסתר ד, ב) ('פרדס רימונים' מהרמ"ק שער ערכי הכינויים פרק כ דף קנב ע"א ד"ה שק הוא הקליפה, 'פרדס רימונים' להרמ"ק שער היכלי התמורות פרק ו דף קסד ע"א טור ב ד"ה ושק הוא הקליפה).

וכאשר האדם קושר את השק למותניו (שו"ת 'רב פעלים' לרי' יוסף חיים מחבר יבן איש חי' בסוד ישרים חלק ב' סוף סימן ח ד"ה הנה השק לובשים אותו) **תחת כל בגדיו** (עפ"י 'בעלי ברית אברהם' לרי' אברהם אזולאי פרשת וישב על הפסוק 'ויקרא יעקב שמלותיו ד"ה ויקרא יעקב) **ועל בשרו ממש** (סוד ישרים' לרי' יוסף חיים מבגדל ח"ב סימן ח ד"ה לבישת השק), **כך שהשק דבק בבשרו בחוזק בכל צדדיו עד שהוא מרגיש בצער לבישתו** (שו"ת 'רב פעלים' לרי' יוסף חיים מבגדל בסוד ישרים חלק ב' סוף סימן ח ד"ה הנה השק לובשים אותו) **ואף נראית החקיקה בבשרו** (רש"י ישעיה כ, ב ד"ה ופתחת השק מעל מתניך), **הרי בזה נמצא שהאדם קירב אליו את אותם "אֲרַבֶּע מֵאוֹת אִישׁ"** (בראשית לג, א) **שהם בחינת 'החיצונים', כאשר הלבשים עליו. ואז האור הרוחני הגדול שיש באותו האדם 'קורע' את הבגדים הללו שהם אותם ארבע מאות כוחות, ועל ידי כן נעשה ביטולם ומתקיים "כי הנה איבדו את לבושם ונתפרדו כל פְּעָלֵי אֶן"** (תהלים צב, ט) (תפארת שלמה' לרי' שלמה מראמזסק רמזי פורים דף צא ע"א ד"ה ומרדכי ידע), **כי זה סגולת השק להכניע את כל 'ארבע מאות החיצונים'** ('נור הקודש' לרי' יחיאל מיכל מגלוגא על בראשית רבה פד, כ ד"ה לפי שתפס יעקב. וראה ישער רוח הקודש'י להארי"י ז"ל בחלק 'כונת השק'י ד"ה והנה הקליפה רצתה' להבין את הדברים בפרטי פרטים על פי סודם ואכמ"ל בזה).

ורמז לכך אם מוסיפים את האותיות שלפני ואחרי אותיות 'שק' כלומר כל האותיות 'רשת צקרי', שאז יוצא מהן צירוף 'תקשר צר' לפי שהשק קושר את הצורך להתיש כוחו (שפתי כהן על התורה' פרשת וישב על הפסוק 'וישם שק במותניו ויתבל על בנו ימים רבים' סוף ד"ה וישם שק). וסגולת לבישת השק היא לבטל גזירה רעה ('ספר המדות' לרי' נחמן מברסלב ערך המתקת דין אות פה) **כפי שנרמז בשם 'קרע שטן' המועיל לבטל גזירות רעות, שראשי התיבות שלו הן אותיות 'שק', כי על ידי לבישת שק מתבטלת ונקרעת הגזירה הרעה** ('מדבר קדמות' להחיד"א מערכת שין אות כא ד"ה שק) **ומתמתקים כל 'הדינים'** ('כנפי יונה' להרמ"ע מפאנו חלק חמישי סימן טו). **והסיגוף שמקבל האדם על עצמו לבישת השק אפילו יום אחד, מיקל מעליו חבילות של יסורין** (ולב דוד' להחיד"א פרק שישי ד"ה וראה לכל הנוכח). **וכן נרמז בפסוק "השְׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשָׁךְ מִן הַשָּׁמַיִם וּבְרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל"** (דברים כו, טו) **שהתיבה "השְׁקִיפָה" נחלקת לתיבות 'השק-יפה', כי הלוש שק ומתפלל לפניו יתברך ושואל ממנו שאלתו – קורעין לו גזר דינו, ומבטלים ממנו כל גזר דין שבעולם** ('חסד לאברהם' לרי' אברהם אזולאי זקנו של החיד"א מעין רביעי נהר מב ד"ה דע כי, 'מדבר קדמות' להחיד"א מערכת שין אות כא ד"ה שק' בשם 'חסד לאברהם'. וכן הובא בקיצור בספר 'רויאל המלאך' פסקא אחרונה בספר ד"ה שקו צית).

ואין תפילתו של לובש השק חוזרת ריקם ('חסד לאברהם' לרי' אברהם אזולאי זקנו של החיד"א מעין רביעי נהר מב ד"ה דע כי, 'אגדת אליהו' למחבר שבט מוסרי' חלק ב' על גמי ירושלמי יומא פרק ח סוף ד"ה יולמדנו מזה' בהערה, 'מדבר קדמות' להחיד"א מערכת שין אות כא ד"ה שק' בשם 'חסד לאברהם'). **ורמז לכך בשם האחרון של 'אנא בכוח' והוא 'שק"ו צי"תי' כאשר התיבה 'צי"תי' בלשון תרגום היא 'שמיעה', כך שפירושה של הדברים הוא שמחמת לבישת 'שקו' נשמעת תפילתו** ('ראשית חכמה' פרק ג דף צג ע"א ד"ה ועוד במ"ר פרשת וזאת הברכה, 'מדבר קדמות' להחיד"א מערכת שין אות כא ד"ה שק' בשם גורי הארי"י ז"ל, 'ארץ החיים' על התהלים לרי' אברהם חיים הכהן מזמור מו אות א), **כי ה' יתברך שומע קולו** ('ארץ החיים' על התהלים לרי' אברהם חיים הכהן מזמור מו אות א). **לכן טוב לאדם לכוון את השם 'שק"ו צי"תי' בשעה שלובש שק** ('ספר רויאל המלאך' פסקא אחרונה בספר ד"ה שקו צית). **ואם כשאדם לובש שק הוא גם מתענה, אז אין מעבירים ממנו עד שתעשה בקשתו** ('אסתר רבה' י, ו ד"ה וישב מרדכי). **וכל אדם שלובש שק נעשה חביב לשמים ככהן גדול, ורמז לכך בתיבה 'שק' שבחילופי אותיות א"ת ב"ש יוצא 'בד' וזה כנגד מה שנאמר על כהן גדול "כְּתֹנֶת בַּד קִדְשׁ לְבָשׁ וּמְכַנְסֵי בַד יִהְיוּ עַל בְּשָׂרוֹ וּבְאֲבִנֵי בַד יַחְגֹּר וּבְמַצְנֶפֶת בַּד יִצְנָן בְּגָדֵי קִדְשׁ הֵם"** (ויקרא טז, ד) (תיקוני תשובה' להרמ"ע מפאנו פרק א דף נח ע"ב ד"ה גם מלת תקופות) (וראה עוד במעלת השק בספר 'פלא יועץ' לרי' אליעזר פאפו ערך 'שק').

יעקב אבינו וגדולי בני בניו לבשו שקים להכנעת כוחות עשו הרשע

כאשר השבטים הביאו ליעקב אביהם את כתונת יוסף הטבולה בדם הוא קרע את בגדיו ושם על עצמו שק שנאמר "וַיִּשְׁלַחוּ אֶת פְּתֻנֵת הַפָּסִים וַיָּבִיאוּ אֶל אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מִצְאָנוּ הַכֹּהֵן נָא הִפְתַּנְתָּ בְנֵךְ הוּא אִם לֹא: וַיִּפְרָה וַיֹּאמֶר פְּתַנְתָּ בְנֵי חַיָּה רָעָה אֲכַלְתָּהוּ טָרֶף טָרֶף יוֹסֵף: וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׂמֹלְתָיו וַיִּשֹׂם שֵׁק בְּמַתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל בְּנוֹ יָמִים רַבִּים" (בראשית לו, לב-לד). **והטעם שהוא שם את השק באבלותו כי ידע שיוסף הוא שְׁטֵנוֹ של עשו, שהוא ה"לְהֶבֱה" היכולה לכלות את ה"קֶשׁ" שלו כפי שנאמר "וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהֶבֱה וּבֵית עֵשָׂו לְקֶשׁ וְדָלְקוּ בָהֶם וְאָכְלוּם וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית עֵשָׂו כִּי ה' דָּבָר" (עובדיה א, יח). לכן ביקש יעקב לאחוז את עשו במותניו ושלא להניחו כדי שלא יהיה לו מרגוע עד שיבוא חזרה שְׁטֵנוֹ, ועשה כן על ידי שהפך את ה"קֶשׁ" של עשו ל"שֶׁק". ולכן יעקב מיאן להתנחם שנאמר "וַיִּקְמוּ כָל בְּנֵי וְכָל בְּנֹתָיו לְנַחְמוֹ וַיִּמְאָן לְהִתְנַחֵם" (בראשית לו, לה) **כי לא ראה בבניו משטין אחר לעשו הרשע** (שפתי כהן על התורה' פרשת וישב בפסוק 'וישם שם במתניו').**

כאשר ראה יעקב אבינו שכתונת הפסים נקרעה וחייה רעה אכלה את יוסף, הבין שאין יותר מגן מן 'החיצונים' לרחק מהם והוא החליט לפעול על ידי לבישת השק שנאמר "וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שְׂמֹלְתָיו וַיִּשֹׂם שֵׁק בְּמַתְנָיו" (בראשית לו, לד). **כי על ידי השק הוא היה מקרב אליו את "ואַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ"** (בראשית לב, ז) **של עשו הרשע, וזה על מנת לאבדם בגודל האור הרוחני שיש לו. וזו העצה שנתן יעקב אבינו לבניו שיעשו כמוהו ללבוש השק בבחינת הסוד הזה, כדי שיוכלו לבטל את הסטרא אחרא** (תפארת שלמה' רמזי פורים דף צא ע"א ד"ה ומרדכי ידע וכו'). **ואכן כפי שעשה יעקב כך עשו גם בניו, ולא אז מהם השק ולא מבניהם ובני בניהם עד סוף כל הדורות** ('בראשית רבה' פד, כ, 'אסתר רבה' פרשה ח, א). **ודבר זה נוהג בגדולים**

שבבני בניו של יעקב (בראשית רבה' פד, כ. ראה גמי' תענית דף די ע"ב), **כי דווקא בצדיקים יש 'אור גדול' לביטולו של הסטרא אחרא** (יתפארת שלמה' לר' שלמה מראמדסק רמזי פורים דף צא ע"א ד"ה ומרדכי ידע).

לפני שבאה הפרענות על ישראל (ומצודת דודי' ישעיה כב, יב) נאמר "וַיִּקְרָא אֶדְנִי ה' צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמִסְפַּד וּלְקִרְחָה וּלְחַגְר שֶׁק" (ישעיה כב, יב), כי כוונתו יתברך שצריך לחגור שק שהוא בגמטריא **ארבע מאות**, על מנת להציל את ישראל מגלות הסטרא אחרא שהוא '**ארבע מאות איש של עשו הרשע**' (יתפארת שלמה' לר' שלמה מראמדסק רמזי פורים דף צב ע"א ד"ה ותשלח בגדים להלביש). וכך היה בימי מרדכי ואסתר כאשר נגזרה גזירת המן הרשע מפני עוונות הדור שהביאו לריבוי הקליפות, שאז הוצרך מרדכי ללבוש את לבוש השק של הקליפות שנאמר "וּמְרַדְכִי יָדַע אֶת פֶּל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה וַיִּקְרַע מְרַדְכִי אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבֹּשׁ שֶׁק וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זָעָקָה גְדֹלָה וּמְרָה" (אסתר ד, א) (בית מועדי' לר' מנחם רבא דרוש שמונה עשרה לתענית פורים דף קטו סוף ע"ב, 'יסוד יוסף' לר' יוסף מדובנא רבו של מחבר 'קב הישר' פרק פא ד"ה ובסליחות ותחנונים). **ועשה כן כדי להתיש את כוח עשו וארבע מאות איש עמו** (יקב הישר' לר' צבי הירש קאיינדנור פרק צא ד"ה וזהו שכתוב), שעל ידי לבישת השק הוא קירב אליו את אותם 'ארבע מאות איש' שהם בחינת 'החיצונים', ואז האור הגדול שהיה בו 'קרע' את בגדי השק ועל ידי כך היה ביטולם (יתפארת שלמה' רמזי פורים דף צא ע"א ד"ה ומרדכי ידע וכו').

כאשר אדם חוטא הוא גורם לתת כוח לאותם 'ארבע מאות' איש של עשו הרשע (עפ"י 'מדרש תלפיות' לר' אליהו הכהן ענף התרה ביסדר התרת נדרים' נוסח להתרת חרם וניפה ד"ה אתה הבדלת) **'שעולים כמניין 'שק'** (הרמ"ד וואלי ספר יחזקאל פרק כא, יט ד"ה וגם זהו הטעם). **ולכן בתענית של תשובה ראוי לאדם לשים שק** (ידעת חכמה' שער התשובה פרק עשירי דף כב ע"ב טור א ד"ה והנה' מכתבי האר"י ז"ל) **ולכוון שלובש שק זה כדי להתיש את כוחם של עשו 'ארבע מאות איש עמו'** (עפ"י 'מדרש תלפיות' לר' אליהו הכהן ענף התרה ביסדר התרת נדרים' נוסח להתרת חרם וניפה ד"ה אתה הבדלת). וכך עשו כמה שבים בתשובה שנתנו שק על בשרם (הרמ"ד וואלי ספר יחזקאל פרק כא, יט ד"ה וגם זהו הטעם) **כמו ראובן בנו של יעקב אבינו שהיה עסוק בשקו ותעניתו אחרי בבלול יצועי אביו** (בראשית רבה' פה, א, 'בראשית רבה' פד, יט). **וכן משה רבינו שנתעטף בשק ועמד בתפילה לפני המקום כאשר נגזרה עליו הגזירה שלא יכנס לארץ** (זבדים רבה' יא, ט, 'ראשית חכמה' פרק ג דף צב ע"ב ד"ה עד לתשובה ו"ה יעודו ב"מר פרשת וזאת הברכה) **וכן דוד המלך שקרע את בגדיו ולבש שק ואפר על שהוא מנה את עם ישראל** (ראה שומאל' ב' פרק כד, א-ט) (פרקי דרבי אליעזר' פרק ארבעים ושלושה ד"ה ר' שמעון. וראה 'בראשית רבה' פד, כ לגבי אישים נוספים שלבשו שק בעת עשיית תשובתם. וכן ראה 'פירושי' להחיד"א על מסכת כלה פרק א הלכה ג ד"ה 'התורה' שהתורה כביכול 'חוגרת שק' כאשר עושים את 'שיר השירים' כמין זמר, לפי שנתנים כוח לסטרא אחרא שהם 'ארבע מאות איש של עשו' בגמטריא 'שקי עי"ש).

אליהו הנביא עתיד להכניע את ארבע מאות כוחות הסטרא אחרא

אליהו הנביא יכול להכניע את **ארבע מאות הקליפות** שיש עם עשו הרשע (יידו בכל' למחבר ספר 'שבט מוסר' פרשת וישלח דף מט ע"ב סימן רעו), והרמז לכך הוא בכינויו '**אליהו הנביא זכור לטוב**' שתיבות אלו בגמטריא יוצאות **ארבע מאות**. לכן נהגו לומר במוצאי שבת אחר ההבדלה **מאה ושלישים פעם** את ארבע התיבות הללו, כדי להכניע בהם את **ארבע מאות כוחות 'הסטרא אחרא'** בסוד הכתוב "וַהֲנִיחָה יְעֹשֵׁוּ בָּא וְעָמוּ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ" (בראשית לג, א) (א' וכן אש' ח' לר' יוסף חיים מבגדד הלכות שנה שניה פרשת ויצא אות כה). **ויש שנהגו לומר לפני ההבדלה מאה ושלישים פעם** רק את התיבות '**אליהו הנביא**', כי גמטריא שתי התיבות האלו עם עוד עשר כנגד האותיות שלהן עולה סך הכל **מאה ושלישים** שזה גמטריא של התיבה **'ק"ל**, והוא בסוד "**הקל קול יעקב**" (בראשית כז, כב) שיגבר על ה'קליפות' שהן בסוד "**הנה ה' רכב על עב קל ונָא מְצָרִים וְנָעוּ אֱלִילִי מְצָרִים** וְלָבַב מְצָרִים וְיָמַס בְּקִרְבּוֹ" (ישעיה יט, א) (מדרש תלפיות' למחבר 'שבט מוסר' ר' אליהו הכהן ענף הבדלה ד"ה קודם כל יאמר - ובספר 'שבט מוסר' פרק לא דף יח ע"א ד"ה יוגם מצאתי כתב שהמוהל בבית המילה יאמר אחרי המציצה ק"ל פעמים תיבת 'אליהו' וזהו מסלק הסטרא אחרא, וביותר מסלק הסמ"א עי"ש).

עשו בא לפני יעקב אבינו עם ארבע מאות איש שהם כנגד ראשי 'הקליפות' שנאמר "וַיֵּשֶׁא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיֵּרָא וַהֲנִיחָה יְעֹשֵׁוּ בָּא וְעָמוּ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ" (בראשית לג, א) (יידו בכל' למחבר 'שבט מוסר' פרשת וישלח דף מט ע"ב סימן רעו). אך כשקרבו אל יעקב נשמטו כל הארבע מאות איש כי פחדו להיכוות בגחלתו של יעקב (בראשית רבה' פרשת וישלח ע"ח, טו) ואז רמו יעקב לעשו שהוא אינו מפחד מהקליפות כשאמר "כִּי הֲנִי אֱלֹהִים וְכִי יֵשׁ לִי כָל" (בראשית לג, יא), כאשר התיבות "**יש לי כל**" יוצאת בגמטריא **ארבע מאות**. וזה הטעם שיעקב גם רמו לו על אליהו הנביא בפסוק "עַד אֲשֶׁר אָבֵא אֶל אֶדְנִי שְׁעִירָה" (בראשית לג, יד) כי סופי ארבע התיבות האחרונות יוצא "**אֶלְהִי**" שהוא אליהו הנביא כפי שנאמר "הֲנִי אֲנֹכִי שֹׁלַח לְכֶם אֶת אֶלְהִי הַנְּבִיא לְפָנֶי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא" (מלאכי ג, כג), וכוונתו יעקב לומר לעשו שלא יתפאר עם 'ארבע מאות הקליפות' ויתעורר היום או מחר לחזור ולהילחם עמו, **כי כמו עתה גם אז הוא לא יוכל לו, לפי שממנו יוצא אליהו שמכניע את 'הקליפות'** (יידו בכל' פרשת וישלח דף מט ע"ב סימן רעו).

ועתידים אותם ארבע מאות כוחות של הקליפה לבוא להילחם על ירושלים בימי גוג ומגוג. ודבר זה ראה יעקב אבינו בעת שקרב אליו עשו הרשע, לכן מה שנאמר "וַיִּקְרָא יַעֲקֹב מֵאֵד וַיִּצְרֵ לוי" (בראשית לב, ח) הוא גם על העתיד לבוא שעליו נאמר "וַהֲנִיחָה יְעֹשֵׁוּ עַת צָרָה אֲשֶׁר לֹא נִהְיֶתָה מְהִיּוֹת גּוֹי עַד הַיַּעַת הַהִיא" (דניאל יב, א) (ע"י הדעת טוב' על התורה לר' חיים ויטאל פרשת וישלח ד"ה או יראה וישלח). **וביאת המשיח תלויה בהכנעת ארבע מאות הרוחות של קליפת אדם**, לכן דווקא '**אליהו הנביא זכור לטוב**' שמספרו עולה בגמטריא **ארבע מאות**, הוא זה שיבשר את הגאולה (וב' יהודי' גמי' עבודה זרה דף ט ע"ב ד"ה אמר רק טיגא אחר). ואז יתקיים דברי הנביא "וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אִשׁ וְנִתְּנָה יוֹסֵף לְהִבָּה וּבֵית יַעֲשֵׂוּ לְקֶשׁ וְנִדְלְקוּ בָהֶם וְנִדְלְקוּ בָהֶם שָׂרִיד לְבֵית יַעֲשֵׂוּ כִּי ה' דָּבָר" (עובדיה א, יח), "וּבֵית יַעֲשֵׂוּ לְקֶשׁ" – שהסטרא אחרא יתהפך ובמקום ת' כוחות יהיה "קש". ואז "וְנִדְלְקוּ בָהֶם וְנִדְלְקוּ" במהרה בימינו, **אמן** (ומדרש קדמוני' להחיד"א מערכת ש"ן אות כא ערך שק).

<p>נא להתפלל לרפואה שלימה של הילדה</p> <p>מעין בת נעמי קרן תחי'</p>		<p>קוראים יקרים! בואו לעזור לנו במימון הדפסת העלון!</p> <p>אפשר להעביר תרומות להדפסת העלון בכל עמדת "נדרים פלוס" לרשום קופת 'מטעמי תורת חיים'. וכן ניתן לשמוע על אמצעי תרומה נוספים בטלפון 052-7675933 או במייל alon.torat.haim@gmail.com תזכרו למעוות!</p>		<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה</p> <p>מרכזי בן מרים ז"ל</p> <p>ת.נ.צ.ב.ה.</p>		<p>העלון לעילוי נפש רוח ונשמה</p> <p>רות בת אפרים ליב</p> <p>ותנה ז"ל</p> <p>ת.נ.צ.ב.ה.</p>	
<p>העלון גם להצלת</p> <p>סופי בת אליזבתה הי"ד</p> <p>ליאת בת סופי הי"ד</p> <p>בת ליאת הי"ד</p>		<p>העלון גם להצלתה וברכה של</p> <p>משה בן מרים הי"ד אנה</p> <p>בת רוזה הי"ד וכל בני משפחתם</p> <p>הי"ד</p>		<p>העלון גם לרפואה של</p> <p>ר' מנחם בן סימני סימונה הי"ד</p>		<p>העלון לעילוי נפש ילם מוקדמים</p> <p>בת שרה ז"ל</p> <p>ת.נ.צ.ב.ה.</p>	
<p>העלון מופי ליוני נשמה</p> <p>ניר בן יהודית מרים</p> <p>ותורה בתשובה ונשמה עם בת ישראל סוניה של</p> <p>ניב בן יהודית מרים</p> <p>וגם תורה בתשובה שלמה מתוך אובת התורה האמתית</p> <p>ניא בן יהודית מרים</p> <p>הי"ד</p>		<p>העלון גם להצלתה וברכה של</p> <p>שמואל בן אולנה הי"ד</p> <p>נְיָה אסתר בת שרה בתיה הי"ד</p>		<p>העלון גם לרפואה של</p> <p>דוד בן מינה הי"ד</p>		<p>העלון לעילוי נפש ילם מוקדמים</p> <p>בת שרה ז"ל</p> <p>ת.נ.צ.ב.ה.</p>	
<p>העלון גם להצלתה וברכה של</p> <p>סליה אסתר בת אלינור הי"ד</p> <p>(בת שושנת מרים)</p> <p>שירה בת אלינה הי"ד</p>		<p>העלון גם לרפואה של</p> <p>אבישילום בן רות הי"ד</p>		<p>העלון גם לרפואה של</p> <p>דוד בן מינה הי"ד</p>		<p>העלון לעילוי נפש ילם מוקדמים</p> <p>בת שרה ז"ל</p> <p>ת.נ.צ.ב.ה.</p>	